

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Aleše Korejtky a JUDr. Petry Venclové, Ph.D., v právní věci žalobce: E.S., IČ: „X“, se sídlem „X“, zastoupené Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje, se sídlem Komenského nám. 125, Pardubice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje, č.j. KrÚ 44166/2015/ODSH/14,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje, ze dne 3.7.2015, č.j. KrÚ 44166/2015/ODSH/14, se **zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je **povinen uhradit žalobkyni** k rukám jejího právního zástupce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta, náklady řízení ve výši 11.228 Kč, a to ve lhůtě do 15 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení věci:

Rozhodnutím uvedeným ve výroku tohoto rozsudku zamítl žalovaný podle § 92 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) odvolání žalobkyně proti

rozhodnutí Magistrátu města Pardubic ze dne 16.4.2015, čj. OSA/P-54370/14-D/26, jako opožděné. Uvedeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání správního deliktu podle ust. § 125f odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měla dopustit tím, že jako provozovatelka vozidla, tov. značky TOYOTA, registrační značka „X“, v rozporu s ust. § 10 zákona o silničním provozu nezajistila, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, konkrétně tím, že výše uvedené vozidlo dne 29.8.2014, v době minimálně od 10,17 hodin do 10,22 hodin v ulici K Polabinám 1957 v Pardubicích zastavilo/stálo v úseku dopravní značky IP 25a – placené stání, bez úhrady parkovacího poplatku, čímž se nezjištěný řidič uvedeného vozidla dopustil přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, v návaznosti na porušení ust. § 4 písm. c) téhož zákona.

Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podle části třetí, hlavy II., dílu 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), která byla podána podle § 72 odst. 1 s.ř.s. včas.

Žalobní body:

Žalobkyně namítá nesprávné posouzení včasnosti podání odvolání, když bylo zamítnuto jako opožděné. Uvedla, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně jí bylo doručeno dne 20.4.2015, přičemž dne 3.5.2015, tedy v zákonné lhůtě 15 dnů, podal zástupce žalobkyně odvolání formou prosté e-mailové zprávy bez zaručeného elektronického podpisu, a to z adresy jiri@fleetcontrol.cz na adresu elektronického podatelny Magistrátu města Pardubic. Následně bylo uvedené podání v souladu s ust. § 37 odst. 4 správního řádu dne 11.5.2015 potvrzeno zasláním e-mailové zprávy se zaručeným elektronickým podpisem vydaným certifikační autoritou Post Signum. Vzhledem k tomu, že 8.5.2015, tj. pátý den pro potvrzení podání ve smyslu ust. § 37 odst. 4 správního řádu, byl státní svátek, bylo potvrzující podání dle žalobkyně podáno včas, neboť bylo podáno první nejbližší pracovní den, tj. v pondělí 11.5.2015. Žalobkyně zdůraznila, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nesporně doručení obou těchto podání žalobcem, nýbrž jde o to, jakým způsobem žalovaný tato podání vyhodnocuje z hlediska jejich včasnosti. Žalobkyně odkázala na ust. § 40 písm. c) správního řádu, z něhož vyplývá, že případně-li konec lhůty k učinění úkonu na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den. Žalobkyně odkázala na rozsudek Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 21.5.2015, č.j. 72A 24/2014, podle kterého zastal krajský soud ten názor, že ust. § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu, o jehož výklad se jedná, nerozlišuje mezi písemným a elektronickým podáním. Podle ust. § 18 odst. 2 zák. č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, se přiznává úkonu učiněnému prostřednictvím datové schránky stejný účinek jako písemnému a podepsanému úkonu. Činění rozdílu mezi elektronickým podáním a písemným podáním by tak bylo dle žalobkyně výkladem *contra legem* a rovněž výkladem jdoucím proti zásadě bezrozpornosti a jednoty právního řádu.

Žalobkyně proto navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný setrval na svém právním názoru prezentovaném v žalobou napadeném rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Rozhodné okolnosti ve věci:

Z obsahu správního spisu je zjevné a ani to není mezi stranami předmětem sporu, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 16.4.2015 bylo doručeno zmocněnci žalobkyně dne 20.4.2015 prostřednictvím datové zprávy. Rozhodnutí obsahovalo řádné poučení o možnosti podat odvolání ve smyslu ust. § 83 odst. 1 správního řádu, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení s tím, že se odvolání podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal, a to v souladu s ust. § 86 odst. 1 správního řádu. Dne 3.5.2015 obdržel správní orgán I. stupně odvolání do vydaného rozhodnutí podané zmocněncem žalobkyně, a to prostřednictvím e-mailu bez zaručeného elektronického podpisu. Dne 11.5.2015 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno odvolání žalobkyně odeslané z elektronické adresy jiri@fleetcontrol.cz se zaručeným elektronickým podpisem, jak vyplývá z průvodky doručení digitálního dokumentu založené ve správním spise (st. 37). Správní orgán I. stupně žalobkyni následně podáním ze dne 19.5.2015 vyzval k odstranění vad podání ve smyslu ust. § 37 odst. 3, § 82 odst. 2 správního řádu, když ji poučil o tom, že z uvedeného odvolání není patrné, v čem spatřuje rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, které mu předcházelo a rozsah, v jakém je rozhodnutí napadáno. Odvolání bylo doplněno, přičemž doplnění bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně 19.5.2015.

Následně bylo odvolání předloženo Krajskému úřadu Pardubického kraje s vyjádřením správního orgánu I. stupně, že odvolání podané dne 3.5.2015, které bylo doplněno dne 11.5.2015 podáním se zaručením elektronickým podpisem, bylo podáno osobou k tomu oprávněnou a v zákonem stanovené lhůtě. I přes uvedený právní názor správního orgánu prvního stupně ohledně včasnosti podaného odvolání, žalovaný rozhodnutím, které je předmětem tohoto soudního přezkumu, rozhodl tak, že odvolání jako opožděné podle ust. § 92 odst. 1 správního řádu, zamítl. Svoje rozhodnutí odůvodnil tím, že pokud bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně doručeno zmocněnci odvolatelky dne 20.4.2015, pak lhůta 15 dnů k podání odvolání ve smyslu ust. § 83 odst. 1 správního řádu uplynula dnem 5.5.2015. Dále žalovaný uvedl, že pokud žalobkyně podala prostřednictvím svého zmocněnce odvolání bez zaručeného elektronického podpisu dne 3.5.2015, pak toto měla v souladu s ust. § 37 odst. 4 správního řádu ve lhůtě do 5 dnů doplnit. To žalobkyně učinila, avšak až dne 11.5.2015, přičemž uvedená lhůta 5 dnů uplynula dnem 8.5.2015. Žalovaný tak bez bližší argumentace vycházel z toho, že pokud bylo podání doplněno prostřednictvím e-mailu se zaručeným elektronickým podpisem, pak je jeho doplnění dne 11.5.2015 nutno považovat za opožděné.

Posouzení věci krajským soudem:

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a podle skutkového a právního stavu v době rozhodování správních orgánů v souladu s ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s., přičemž rozhodnul ve věci bez nařízení jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., když s tím účastníci řízení projevíli souhlas.

Podle ust. § 83 odst. 1 správního řádu, platí: *Odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Odvolání lze podat teprve poté, co bylo rozhodnutí vydáno. Bylo-li odvolání podáno před oznámením odvolateli, platí, že bylo podání v 1. den odvolací lhůty.*

Podle ust. § 86 odst. 1 správního řádu, platí: *Odvolání se podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.*

Z uvedené právní úpravy je zřejmé, že proti rozhodnutí správního orgánu bylo odvolání přípustné, a to ve lhůtě 15 dnů, přičemž mělo být podáno ke správnímu orgánu I. stupně. Jestliže tedy bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně doručeno zmocněnci žalobkyně dne 20.4.2015, pak posledním dnem 15 denní lhůty k podání odvolání byl den 5.5.2015.

Podle ust. § 37 odst. 1 správního řádu, platí: *Podání je úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.*

Podle ust. § 37 odst. 4 správního řádu, platí: *Podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popř. doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno jej učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu.*

V dané věci bylo prokázáno, že žalobkyně podala prostřednictvím svého zmocněnce odvolání dne 3.5.2015, tedy ve lhůtě pro podání odvolání, avšak její podání nesplňovalo formu, kterou předepisuje ust. § 37 odst. 4, neboť bylo podání v elektronické podobě, avšak nikoliv podepsáno uznávaným elektronickým podpisem. Ze správního spisu je však zřejmé a rovněž je to mezi stranami nesporné, že první podání odvolání bylo doplněno dalším podáním dne 11.5.2015, které bylo učiněno v elektronické podobě a bylo opatřeno uznávaným elektronickým podpisem.

Podle ust. § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu, platí: *Pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, připadne-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší pracovní den; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin.*

Podle ust. § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, platí: *Lhůta je zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osoby, která má obdobné postavení v jiném státě; nemůže-li účastník z vážných důvodů učinit podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, je lhůta zachována, jestliže je posledního dne lhůty učiněno podání u správního orgánu vyššího stupně; tento správní orgán podání neodkladně postoupí věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.*

Vzhledem k tomu, že podle ust. § 37 odst. 4 připadl konec lhůty k doplnění odvolání na státní svátek České republiky, kterým je den 8. 5. (Den vítězství) podle § 1 zák. č. 245/2000 Sb. o státních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu. Vzhledem k tomu, že lhůta k doplnění odvolání ve smyslu ust. 37 odst. 4 správního řádu je lhůtou, na kterou je vázáno provedení úkonu účastníka řízení ve vztahu ke správnímu orgánu, pak je třeba na stanovení data uplynutí této lhůty aplikovat právě ust. § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu. Naproti tomu by se uvedené ustanovení nepoužilo např. pro určení dne doručení písemnosti při doručování veřejnou vyhláškou, jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9.12.2009, č.j. 1As 86/2009-47 (rozsudky správních soudů jsou dostupné na www.nssoud.cz). Krajský soud doplňuje, že do běhu lhůty se nezapočítá den, který její počátek určuje, jak vyplývá z ust. § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu. Jestliže v dané věci

případl poslední den lhůty na státní svátek České republiky, a to na 8.5., což byl pátek, pak byl nejbližším příštím pracovním dnem den 11.5.2015, tedy pondělí. Jestliže tak žalobkyně dne 11. 5. 2015 podala prostřednictvím svého zmocněnce doplnění podání elektronicky s uznávaným elektronickým podpisem, pak odvolání podala včas. Pro úplnost je třeba uvést, že doplnění odvolání bylo nejen podáno, ale i doručeno správnímu orgánu I. stupně dne 11.5.2015, tedy byla splněna podmínka zachování lhůty ve smyslu ust. § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, kdy se ve smyslu uvedeného ustanovení nejedná o procesní lhůtu, neboť se nejednalo o doručování prostřednictvím držitele poštovní licence nebo jemu na roveň postaveného poskytovatele poštovních služeb v jiném státě.

Tedy krajský soud dospěl k závěru, že žalovaný sice zjistil řádně skutkový stav věci, avšak tento chybně právně posoudil. Ačkoliv žalovaný sám úvahu o tom, že by se ust. § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu, nemělo vztahovat na posuzování elektronické komunikace, explicitně neuvedl ve svém rozhodnutí, doplňuje krajský soud pro úplnost následující argumentaci obsaženou v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25.8.2015, č.j. 6As 127/2015-26, bod 12: „V první řadě vyloučení aplikace § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu na elektronickou komunikaci postrádá oporu v textu zákona. Z uvozovací věty § 40 odst. 1 správního řádu zjevně vyplývá, že se pravidla pro počítání času použijí, „pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu.“ Pravidla se tedy použijí na případy, kdy má být učiněn v řízení nějaký úkon ve lhůtě stanovené zákonem či správním orgánem. Citované ustanovení tak dopadá na případy, kdy má účastník řízení, ale i správní orgán (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. září 2011, č. j. 6 As 21/2011 - 230, č. 2463/2012 Sb. NSS), vykonat nějaký procesní úkon, jestliže jsou s marným uplynutím lhůty spojeny právní následky. Podání odvolání je zcela typickým úkonem, jehož provedení je vázáno na zákonnou lhůtu. Zákon v ustanovení § 40 odst. 1 správního řádu přitom nijak nerozlišuje počítání lhůty v závislosti na formě toho kterého úkonu. Správní řád v § 37 odst. 4 ponechává výběr formy komunikace týkající se těchto procesních úkonů na subjektu samotném, aniž by některou z nich znevýhodňoval vyloučením aplikace § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu.“ Nejvyšší správní soud v uvedeném rozsudku pod bodem 14 dále akcentoval: „Současně je třeba zdůraznit, že institut lhůty byl v právních rádech zakotven v zájmu právní jistoty a „snížení entropie (neurčitosti) při uplatňování práv“ (srov. přiměřeně nálezy Ústavního soudu ze dne 17. prosince 1997, sp. zn. Pl. ÚS 33/97, N 163/9 SbNU 399, č. 30/1998 Sb., nebo ze dne 3. února 2000, sp. zn. III. ÚS 545/99, N 18/17 SbNU 127). To, kdy lhůta končí, musí být stanoveno objektivně, jednoznačně a předvídatelně pro všechny formy procesních úkonů již v okamžiku, kdy je fixován počátek lhůty. Konec lhůty proto nelze bez výslovné a předvídatelné zákonné úpravy odvozovat až zpětně na základě prostředku zvolené komunikace s orgánem veřejné moci.“

Na základě shora uvedené právní argumentace dospěl krajský soud k závěru, že žaloba je důvodná. Krajský soud proto žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení v souladu s ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. Podle § 78 odst. 5 s.ř.s. je žalovaný v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným shora ohledně posouzení včasnosti odvolání žalobkyně.

Náklady řízení:

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle zásady úspěchu ve věci zakotvené v ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Krajský soud při určování výše náhrady nákladů řízení postupoval dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních

služeb, (dále jen „vyhl. č. 177/1996 Sb.“) a přiznal úspěšné žalobkyni náklady řízení spočívající

- a) v odměně advokáta za 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba /§11 odst. 1 písm. a), d) vyhl. č. 177/1996 Sb./) dle § 7 bodu 5. ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši 6.200 Kč (2 x 3.100 Kč) a
- b) v paušální náhradě hotových výdajů advokáta za 2 úkony právní služby po 300 Kč ve výši 600 Kč (převzetí a příprava zastoupení, žaloba /§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb./).

Uvedené náklady řízení byly zvýšeny o 21 % DPH v souladu s ust. § 57 odst. 2 s.ř.s.

Dále soud přiznal žalobkyni právo na náhradu zaplaceného soudního poplatku za podání žaloby ve výši 3.000 Kč (položka 18 bod 2. písm. a/ sazebníku soudních poplatků, který je přílohou k zákonu č. 549/1991 Sb., zákona o soudních poplatcích). Celkové náklady řízení tedy činí 11.228 Kč. Platební místo bylo určeno v souladu s ust. § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ust. § 64 s. ř. s. Lhůta ke splnění uložené povinnosti byla určena v souladu s ust. § 160 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ust. § 64 s. ř. s.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 19. května 2016

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Aneta Břeňová